

Západ si u sebe buduje Tyranskou Totalitní Dystopii podle Orwellova 1984

- CZ24 News | 4. července 2022

Generální tajemník NATO Stoltenberg označil již před zahájením madridské schůzky členů aliance tento summit za historický. V sovětských letech (zvláště v pozdních) nazývali každé plenární zasedání UV KSSS historickým, ale až po jeho skončení, nikoliv před jeho zahájením.

Ostatně v daném případě má generální tajemník dost blízko k pravdě. Na konci června 2022 se konal nejen summit NATO, ale také bavorský summit G7, byla pro něj příznačná horlivá činnost Evropské komise, jež pracuje bez přestávek. Stejně aktivně pracují Anglosasové. Dalo by se říct: „Jak je možné nepracovat? Přece máme válečnou dobu!“, tato práce však nemá vojenskou povahu jako třeba ve štábu, kde řeší otázku Erste Kolonne marschieret, zweite Kolonne marschieret, ale má povahu zakladatelskou, instituční.

G7, NATO a Evropská komise pracují svorně, vytyčují zásadně nové cíle a úkoly těchto institucí. Přičemž natolik svorně, že rozdíl mezi NATO a EK téměř není vidět, a dokonce není jasné, nač je tato duplicita institucí potřebná. Obě jsou dnes přece pouhými hnacími řemeny společné anglosaské věci, protože se věnují stejné činnosti. Navíc vysoký zástupce EU, polní velitel Borrel, je natolik plný smrtelně pevné odvahy, že ve srovnání s ním vypadá generální tajemník NATO Stoltenberg jako nějaký slimák. K čemu je tedy potřebný generální tajemník a stejně tak NATO, když existují vysocí zástupci EU, kteří ničí Rusko na mapě jedním prstem? A nejen Rusko, na řadě je rovněž Čína.

Kdysi měla EU, jež byla tenkrát Evropským sdružením uhlí a oceli, několikrát méně členů a věnovala se opatrné ekonomické integraci. Dnes zabírá prostor od jižních hor do severních moří a již dávno nejde o žádnou ocel a uhlí, místo ekonomické integrace se Brusel věnuje ekonomické destrukci členských států. Je to velký rozdíl.

Stejně tak byla NATO formálně dlouhou dobu strukturou kolektivní bezpečnosti s přesně vymezeným prostorem odpovědnosti. Moře na Dálném východě do tohoto prostoru určitě nepatřila, protože to nebyly vody severního Atlantiku. Dnes hodlá aliance čelit všem včetně Číny.

Západní pakt se stále méně liší od Orwellovy Oceánie z románu 1984. Nemáme v úmyslu někoho urazit, je to spíše konstatování toho, že se trojitá mezinárodní konfigurace Euroamerika- Rusko - Čína stále víc podobá konfiguraci Oceánie - Eurasie - Eastasie ze zakázané knihy zrádce Oceánie a dokonce knížete tmy Emmanuila Goldsteina, jehož podoba s Trockým se dá lehce uhádnout.

Goldstein napsal, že po jaderné válce padesátých let vznikly tři globální státy, Oceánie zahrnující bývalé USA a také Vzletovou dráhu č. 1, tedy bývalou Británii, v Londýně se také koná děj románu. Dále je to Eurasie (SSSR plus kontinentální Evropa) a Eastasie (Čína, Japonsko, Mandžusko, Jihovýchodní Asie.)

Z ideologického hlediska vládne v Oceánii angsoc (anglický socialismus), v Eurasii nebolševismus, v Eastasii je kult smrti a také vymazání osobnosti. Z praktického hlediska jsou si všechny tři supervelmoci absolutně podobné.

Jiří Vyvadil – Sputnik Česká republika, 1920, 02.07.2022

Připomeneme, že bývalý trockista Orwell a postava z jeho knihy Goldstein -Trockij nemají žádné sympatie vůči žádné supervelmoci. Podle názoru Goldsteina (který vlastně sám spolu s jinými byl toho všeho strůjcem) jsou všechny tyto Oceánie a další jedno a totéž, jenom pohled z jiné strany. Čtenář ale téměř nic neví o Eurasii a Eastasii, zatímco život Oceánie je vylíčen podrobněji a dá se srovnat s radostným Západem.

Oceánie č. 2, USA a satelity, svádějí nekonečné periferní války, ale obávají se (stejně jako jejich soupeři) velké války. Tady je podoba naprostá. Doktrína dnešní Oceánie spočívá hlavně v tom, že existuje Velký satan. Podle Goldsteina si mohou Velký satan, supervelmoc, s kterou dnes bojuje Oceánie, a Malý satan, supervelmoc, na kterou zatím nepřišla řada, lehce vyměnit místa. Oceánie kdysi válčila s Eurasií, ale zítra se zjistí, že Oceánie vždy válčila s Eastasií. Takže nynější obrat dnešní Oceánie může sotva někoho překvapit.

Vývoj politické kultury (dvojitý myšlení) a politického jazyka (novojazyk, který vymýšlejí ideově spolehliví pisálkové) se celkem podobá 1984. Zajímavé je, že v Orwellově románu zapomněly úřady na přejmenování novin se starým názvem The Times, stejně jako v Oceánii č. 2.

Životní podmínky jsou tam dnes o něco lepší než v knize, i když výzvy německých zelených ohledně mytí, topení a dalšího vyvolávají myšlenku, že nemají daleko k jídelně ministerstva Pravdy a džinu Vítězství. Počkáme na zimu.

Obraz krásného nového světa vytvořený Orwellem se ve skutečnosti blíží. V Oceánii. Co čeká Eurasii a Eastasii, uvidíme.

V SSSR ještě v sedmdesátých letech mluvili ideologičtí pašeráci o tom, že román 1984 (tehdy zakázaný) není ve skutečnosti o sovětském komunismu, ale o budoucnosti západního světa. Nevím, jestli si to mysleli sami ideologičtí pašeráci, ale poslední historická plenární zasedání NATO, G7 a přidružených struktur vzbuzují (jak říkali sovětští cenzoři) nekontrolovatelné asociace.

ZDROJ: Sputnik